सोममन्ये जहुः केचिन्नैस्तास्रजवोपमैः । दर्भान् केचित् प्रलुम्पन्ति हस्तैः पद्मदलप्रभैः ।
बभञ्जिरे च यूपाग्रान् कलसांश्चैव चिक्षिपुः । चिच्छिदुः काञ्चनान् वृक्षान् शोभार्थं संप्रकल्पितान् ।
विभिदुश्चैव वाणैश्च मुमुचुश्च हिरण्मयान् । लुलुपुश्चैव पात्राणि ममन्थुश्चारणीमथ । १२२१०
अरुजंश्चैव प्राग्वंशं लुलुपुश्च समाहिताः । चखादिरे पुरोडाशान्नखाग्रैश्चावकर्त्तिरे ।
एवं दिवा च रात्रौ च भिद्यमानो महामखः । चुक्रोश च महानादं भिद्यमान इवार्णवः ।
धनुः सशरमादाय पूर्व्वदत्तं स्वयम्भुवा । हतं कीचकवेणुभ्यां समरेषु महाबलं ।
प्रतिगृह्य महादेवः स शरैः समयोजयत् । धनुर्विगृह्य जानुभ्यां जघान सुमहाक्रतुं ।
स विद्धस्तेन वाणेन खं समुत्पतितः क्रतुः । मृगो भूत्वा नर्द्दमानो ब्रह्माणमुपधावति । १२२१५
शरेणाभिहतस्त्राणं न लेभे प्रशमं भुवि । शरणार्थी ह्ययं प्राप्तः शरेणान्तर्गतेन च ।
तमुवाच मृगं ब्रह्मा शुभं सानुनयं वचः । स्वरेणोत्तमवीर्य्येण गम्भीरेण सुभाषिणा ।
एवंरूपो नभसि त्वं भविष्यसि महामृग । विजितश्च त्रिपर्व्वेण शरेणानतपर्व्वणा ।
तिष्ठ नक्षत्रशिरसि सह रुद्रेण नित्यशः । सोमेन सह संयुक्तो ह्यक्षयेणाव्ययेन च ।
दिवि सञ्चारभूताभिस्ताराभिः सह सङ्गतः । ज्योतिषां ज्योतिभूतस्त्वं ध्रुवस्त्वं शाश्वतो भव । १२२४०
यच्चैतद्रुधिरं दिव्यं क्षतात् समभिनिःसृतं । नभस्युत्पतितश्चैव प्रवेगेण प्रधावतः ।
क्षतजं बहुवर्णञ्च केतुमण्डलसंस्थितं । निमित्तभूतं भूतानां वर्षे वर्षप्रदं तथा ।
सुखं दुःखञ्च भूतानां दर्शनात् संप्रवर्त्तते । इन्द्रियश्रवणाच्चैव नभसीन्द्रायुधोऽभवत् ।
चक्षुषी मानुषे राजन् विस्मयात् समवेक्षतां । अद्भुतं बहुचित्रञ्च मनसा संप्रकल्पितं ।
न तु रात्रौ प्रदृश्येत खे तु सव्रणसंज्ञितं । दिनस्यैव सदा त्वग्रे महत् कार्य्यं प्रदृश्यते । १२२४५
भूमावेव समुत्तिष्ठेदाकाशे प्रविलीयते । शतशश्च समं सर्व्वे प्रधावन्ति प्रचेतसः ।
भयाद्रुद्रस्य महतो धन्विनो बाणपाणयः । नन्दी रुद्रगणैः सार्द्धं पिनाकी समतिष्ठत ।
युगान्तकाले ज्वलितो ब्रह्मदण्ड इवोद्यतः । विष्णुः शृङ्गाग्रसंभूतं प्रगृह्य विपुलं धनुः ।
प्रातिष्ठत महाबाहुः पाणिना चक्रमादधत् । गदां सघण्टामन्येन खड्गमन्येन पाणिना ।
प्रगृह्य सोऽग्रतोऽतिष्ठद्रुद्रायोद्यतपाणये । ततः शृङ्गाग्रसंभूतं प्रगृह्य विपुलं धनुः । १२२५०
शङ्खञ्चाप्रतिमं लोके शरांश्चनातपर्व्वणः । विष्णुरग्रे स्थितो भाति सबलः संहताञ्जलिः ।
बद्धगोधाङ्गुलित्राणः सचन्द्र इव तोयदः । आदित्या वसवश्चैव दिव्यैः प्रहरणैः सह ।
विष्णुमेवाभितः सर्व्वे अतिष्ठन् ज्वलनप्रभाः । मरुतश्चैव विश्वे च रुद्रमेवाभिपद्यत ।
गन्धर्व्वाः किन्नराश्चैव नागा यक्षाः सपन्नगाः । ऋषयो न्यस्तदण्डाश्च उभयोः पक्षयोर्हिताः ।
जपन्ति शान्तये नित्यं लोकानां हितकाम्यया । रुद्रः शरेणाभ्यहनद्विष्णुमेवाग्रणी रणे । १२२५५
हृदि सर्व्वाङ्गसन्धीषु तीक्ष्णाग्रेण च पत्रिणा । न चकम्पे तदा विष्णुः सर्व्वात्मा ब्रह्मसंभवः ।
न च रोषमना देहं वृतं विभ्रत् षडिन्द्रियैः । विष्णुश्च धनुरादाय शरेण समयोजयत ।